

[Ingerlise Koefoed]

masser af mennesker ude i landet, ude i provinsen, der bruger masser af tid på at lave et stort frivilligt, ubetalt arbejde i teaterforeningernes bestyrelser, og dem burde Folketinget faktisk takke ved at gå ind og bevilge nogle penge nu.

Jeg er godt klar over, at det er svært at komme her midt i finansåret og sige disse ting, når man nu har det finanslovsforlig, man har, mellem Det Radikale Venstre og regeringspartierne, men jeg synes alligevel, at Det Radikale Venstre godt kunne have prøvet én gang til at række teaterforeningerne og det, der sker i provinsen, og som jo plejer at optage hr. Bernhard Baunsgaard så meget, en hjælpende hånd.

Jeg må erkende, at det ikke lader til at være tilfældet, at man vil gøre det i denne omgang. Jeg opfordrer så til, at man i hvert fald bruger sin velvilje over for teaterforeningerne virkelig positivt, når vi står med den finanslov, der skal være gældende for finansåret 1988.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

For ikke ret længe siden kom fru Ingerlise Koefoed her fra talerstolen med et hjertesuk over, at et forslag til ændring af radioloven, det, som har med satellitmodtagning og hybridnettet at gøre, var fremsat meget sent.

Nu har vi altså endnu senere fået et forslag til folketingsbeslutning. Jeg undrede mig lidt over det i betragtning af den bemærkning, der faldt ved første behandling af radiolovsforslaget, men efter at jeg har hørt debatten, forstår jeg det bedre, for det har nærmest været en debat, som har skullet sådan afsløre, hvem der var venlige, og hvem der var uvenlige mod teatret, og det er jo det, der har været formålet med det.

Det hjælper jo ikke at føre en debat på den måde, for der er jo ingen af os, der er negative over for Det Rejsende Landsteater. Der er ingen af os, der ikke er klar over de problemer, som er blevet ridset op her i dag. Der er ingen af os, som ikke har respekt for og også ønsker at fremme det teaterliv, som foregår ude i landet. Der er ingen af os heller, som ikke er interesseret i at få en balance, og den balance prøver vi nu, når vi skal til at revidere teaterloven, at få frem imellem det, der foregår i den ene ende af landet, og

det, der foregår i den anden ende af landet, det, der foregår i de tæt befolkede områder, og det teaterliv, der skal stilles til rådighed for de mindre tætbefolkede områder rundt omkring i landet.

Alt det er vi jo meget enige om. Det er blevet sagt af mange her, også mange, som ved andre lejligheder har haft grund til både at sige det og at vise det. Men der ligger nu engang også nogle budgetmæssige og økonomiske bindinger.

Det er rigtigt, som fru Ingerlise Koefoed siger, at en kulturpolitisk debat her i tinget altid flyver langt omkring. Nu vender vi så tilbage til udgangspunktet, hvor jeg må konstatere, at vi har ikke mulighed for på budgettet for 1987 at trække 3 mill. kr. frem, medmindre vi, som også hr. Per Stig Møller var inde på det, skal prioritere om, skal tage dem et andet sted fra. Og vi har jo valgt ikke at foretage sådanne omprioriteringer, hvor vi må tage fra andre, i forvejen hårdt belastede budgetter, fordi de er helt fyldt ud.

Alligevel er det altså lykkedes at gøre noget i 1987, og det er jo et udtryk for, at det er et område, som man faktisk interesserer sig for, for ellers er det ikke normen, at man overhovedet kan gøre noget. Nu har vi fundet 500.000 kr. Det er ikke meget, men det er i princippet meget, når man har et budget og en ramme, som er lagt fast for året. Det giver så 1 mill. kr., hvis Amtsrådsforeningen vil være med, og det får vi så at vide i morgen.

Sådan som jeg kender forløbet, og jeg har også haft forhandlinger med repræsentanter fra Amtsrådsforeningen, har Amtsrådsforeningen anbefalet, at man frigjorde 3 mill. kr., hvis staten også gjorde det. Det er ikke vedtaget, der skal være møde om det i morgen, og så får vi Amtsrådsforeningens og amternes udspil at kende. Der var tale om en anbefaling, ikke en vedtagelse.

Vi har haft en drøftelse, hvor det spørgsmål blev rejst, om staten ville være i stand til at lægge 3 mill. kr. på bordet i 1987, og af de grunde, som jeg har gjort en del ud af at tale om her i dag, har vi måttet sige, at det kunne vi ikke.

Men derudover synes jeg også, det er værd at lægge mærke til, at budgetterne og budgetsystemerne er skruet sammen på den måde, at hvis amterne og hvis Det Rejsende Landsteater vedtager budgetter, som er højere, ja, så bliver statstilskuddet også højere. Det er